

LEARNING TOXICOLOGY
THROUGH OPEN EDUCATIONAL

LEGISLATIVNÍ KORELACE

Cristina SALCĂ ROTARU, Camelia DRĂGHICI

Transilvania University of Braşov

rotaruc@unitbv.ro, c.draghici@unitbv.ro

Erasmus+

This work is licensed under a Creative
commons attribution – non commercial 4.0
international license

Jak je uvedeno v 1. podkapitole VYMEZENÍ OBECNÉ A KONKRÉTNÍ LEGISLATIVY EVROPSKÉ UNIE TÝKAJÍCÍ SE TOXICKÝCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK, úpravu (nejen) toxických znečišťujících látek nelze omezit na normativní akty, jejichž hlavním účelem je úprava jejich právního režimu, neboť toto znečištění je především způsobeno lidskou, antropogenní činností (individuální či průmyslovou). Je proto nutná úprava konkrétně v rámci regulačních aktů, jejichž hlavní oblastí je právní postavení této činnosti a konkrétní požadavky na znečišťující látky. Tyto předpisy považujeme za „legislativní korelace“ – doplňují obecný legislativní rámec tím, že podrobně upravují povinnosti (včetně výjimek) napříč různými obory. Za legislativní korelace jsou rovněž považovány následné změny vyplývající z rušení či úprav některých souvisejících normativních aktů nebo které byly základem pro stanovení povinností v dané oblasti.

Normativní akty obsažené v této lekci jsou představeny stručně, bez odkazů na konkrétní vazby, přičemž úlohou této lekce je zprostředkovat pochopení složitých právních předpisů a pootevřít dveře těm studentům, kteří si chtějí prohloubit znalost tohoto oboru.

1. LEGISLATIVNÍ KORELACE – PLYNNÉ ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY

Korelace v této oblasti se týkají prezentace normativních aktů, které se vztahují k jiné regulační oblasti, ale mají vliv na snížení znečištění ovzduší plynnými znečišťujícími látkami.

1. *Nariženi Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla.*

Tento normativní akt stanoví:

- společné technické požadavky pro schvalování typu motorových vozidel kategorií M1, M2, N1 a N2 dle definice uvedené v příloze II *směrnice 70/156/EHS*

a náhradních dílů, jako jsou náhradní zařízení k regulaci znečišťujících látek, z hlediska emisí,

- emisní limity pro Euro 5 a Euro 6 týkající se hmotnosti oxidu uhelnatého, celkové hmotnosti uhlovodíků, hmotnosti uhlovodíků neobsahujících methan, hmotnosti oxidů dusíku, součtu celkové hmotnosti uhlovodíků a hmotnosti oxidů dusíku, hmotnosti částic (PM),
- emisní limit pro emise oxidu uhelnatého a uhlovodíků z výfuku po zkoušce se startem za studena.

2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ze dne 20. prosince 1994

o omezování emisí těkavých organických sloučenin (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím, která vznikla v důsledku:

- nutnosti snížit emise par při čerpání pohonných hmot v čerpacích stanicích, které v roce 1993 činily přibližně 200 000 tun za rok.
- skutečnosti, že emise VOC ze systému skladování a distribuce benzínu představují přibližně 500 000 tun za rok, nebo přibližně 5 % celkových antropogenních emisí VOC ve Společenství; a že tyto emise významně přispívají k znečištění ovzduší zejména v městských oblastech.

Tato směrnice stanoví průměrnou koncentraci par ve výduchu z jednotek rekuperace par, korigovaná na zředění v průběhu úpravy, která nesmí přesáhnout 35 g/Nm³ za hodinu.

3. *Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel*, která stanoví mezní hodnoty obsahu VOC pro barvy a laky, mezní hodnoty obsahu VOC pro výrobky pro opravy nátěru vozidel.

4. *Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006.*

Účelem z hlediska životního prostředí bezpečného geologického ukládání CO₂ je trvalé zadržení CO₂ takovým způsobem, kterým se předejde nepříznivým účinkům na životní prostředí a lidské zdraví a veškerým rizikům pro ně, nebo pokud to není možné, dosáhne jejich co největšího omezení.

5. *Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/655 ze dne 19. prosince 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628, pokud jde o monitorování emisí plyných znečišťujících látek ze spalovacích motorů v provozu instalovaných v nesilničních mobilních strojích, které bylo již dokončeno nařízením Komise (EU) č. 2017/655.*

2. LEGISLATIVNÍ KORELACE – TĚŽKÉ KOVY

1.1. Legislativní korelace týkající se těžkých kovů v ovzduší

Korelace v této oblasti se týkají:

- práva států a občanů na informace o kvalitě životního prostředí, a to unijní i mezinárodní úpravy, a dále
- potenciálního souvisejícího snížení emisí těžkých kovů do ovzduší, jehož lze dosáhnout regulací obsahu těchto znečišťujících látek ve výrobcích.

1.1.1. Právo na informace

Ochrana ovzduší představuje společné úsilí států, a je tedy nutná komunikace a vzájemná výměna informací. Tyto se uskutečňují na základě *Prováděcího rozhodnutí Komise*

č. 850/2011 ze dne 12. prosince 2011, kterým se stanovují pravidla pro směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES a 2008/50/ES, pokud jde o vzájemnou výměnu informací a podávání zpráv o kvalitě vnějšího ovzduší.

Řada emisních limitů je regulována pouze jako prahová hodnota, od níž musí země podávat zvláštní zprávy do specializovaného evropského registru. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, stanovuje maximální emisní limity pro některé znečišťující látky v ovzduší, vodě a půdě v závislosti na druhu činnosti, pro niž je povinné podávat hlášení do evropského registru úniků a přenosů znečišťujících látek (EPTR). Tento integrovaný a soudržný registr EPTR je spolehlivou databází pro veřejnost, průmysl, vědce, pojišťovny, místní orgány, nevládní organizace a další subjekty odpovědné za rozhodování, a složí jako podklad pro další srovnávání a rozhodování o otázkách životního prostředí. Ve zkratce:

- Registr obsahuje informace o emisích znečišťujících látek do ovzduší, vody a půdy, a dále o přenosech znečišťujících látek v odpadních vodách a odpadech mimo lokalitu.
- Úniky se ohlašují, pokud úroveň emisí přesáhne určitou prahovou hodnotu a pokud emise pocházejí z jedné z 65 činností uvedených v příloze I. Většina těchto činností je rovněž upravena směrnicí 75FROM 2010 a zahrnuje zejména provozovny v následujících odvětvích: výroba energie, nerostný průmysl, chemický průmysl, nakládání s odpadem a odpadními vodami a výroba a zpracování papíru a dřeva.
- Registr zahrnuje 91 znečišťujících látek uvedených v příloze II, včetně skleníkových plynů, jiných plynů, těžkých kovů, pesticidů, chlorovaných organických látek a jiných anorganických látek.
- V registru jsou rovněž uvedeny některé informace o znečištění z rozptýlených zdrojů.

Vydání tohoto registru je výsledkem uplatnění rozhodnutí Rady 2006/61 ze dne 2. prosince 2005 o uzavření Protokolu EHK OSN o registrech úniků a přenosů

znečišťujících látek jménem Evropského společenství a vytváří vazbu mezi právními předpisy EU a mezinárodním právem.

1.1.2. Znečišťující látky v produktech

Snížení znečištění podle principu prevence lze dosáhnout u zdroje, a proto řada normativních aktů upravuje limity a/nebo zákaz přítomnosti těžkých kovů v některých produktech.

Příkladem je *směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty*, která v *příloze I Environmentální specifikace pro tržní paliva určená pro vozidla vybavená zážehovými motory* stanoví obsah olova 0,005 g/l.

Tento limit je v souladu s ustanoveními přílohy IX nařízení Komise (EU) č. 582/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a kterým se mění přílohy I a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES.

1.2. Legislativní korelace týkající se těžkých kovů ve vodě

Korelace v této oblasti přesahují rámec těžkých kovů a doplňují ochranu vody o:

- rizika, která představují léčivé přípravky pro životní prostředí,
- hodnocení a monitorování kvality vod ke koupání.

Pokud jde o rizika, která představují léčivé přípravky pro životní prostředí, je nutné zmínit *prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/495 ze dne 20. března 2015, kterým se stanoví seznam sledovaných látek pro monitorování v rámci celé Unie v oblasti vodní politiky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES*.

Článek 8c týkající se *Zvláštních ustanovení pro farmaceutické látky* obsažený ve *směrnici 105 z roku 2008* stanoví, že Komise na základě čl. 16 odst. 9 *směrnice 2000/60/ES* a případně na základě výsledků studie z roku 2013 týkající se rizik, jež představují léčivé přípravky pro životní prostředí, a dalších příslušných studií a zpráv vypracuje pokud možno do dvou let od 13. září 2013 strategický přístup ke znečišťování vod farmaceutickými látkami.

Tento strategický přístup případně zahrnuje návrhy umožňující v nezbytném rozsahu účinnější zohlednění dopadů léčiv na životní prostředí v rámci postupu pro uvádění léčivých přípravků na trh.

V rámci tohoto strategického přístupu Komise případně do 14. září 2017 navrhne opatření určená k přijetí případně na úrovni Unie nebo členského státu, které řeší možné dopady farmaceutických látek na životní prostředí, zejména látek uvedených v čl. 8b odst. 1, a to s cílem omezit vypouštění, emise a úniky těchto látek do vodního prostředí, přičemž zohlední potřeby v oblasti veřejného zdraví a nákladovou efektivnost navrhovaných opatření.

Dne 14. září 2017 bude předložen první seznam sledovaných látek obsahující až 10 látek nebo skupin látek, přičemž pro každou látku budou uvedeny monitorovací matice a možné metody analýzy, které nevyžadují nadměrné náklady. Do prvního seznamu sledovaných látek se zahrnou: diklofenak (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) a 17-alfa-ethinylestradiol (EE2) (CAS 57-63-6).

Je důležité, že ačkoli farmaceutické předpisy obsahují specifikace týkající se výskytu těžkých kovů v léčivech, ale chápou je z hlediska negativních účinků na lidské zdraví, současný přístup také uskuteční posun směrem k znečištění životního prostředí.

Samostatným nařízením je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS, která

od členských států vyžaduje, aby posuzovaly a monitorovaly kvalitu vod ke koupání, tj. každou vodní plochu, kde příslušný orgán předpokládá koupání většího počtu lidí a kde neuložil trvalý zákaz koupání ani nevydal trvalé doporučení proti koupání.

1.3. Legislativní korelace týkající se těžkých kovů v půdě

Korelace v této oblasti jsou prováděny s mezinárodními předpisy a předpisy EU o odpadech, které jsou nebezpečné svým obsahem těžkých kovů. V důsledku přepravy na území jiných států za účelem likvidace se problém odpadů stává přeshraničním problémem.

Basilejská úmluva ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, již je Společenství smluvní stranou od roku 1994, byla implementována přijetím nařízení Rady (EHS) č. 259/93, kterým se stanoví pravidla pro snižování a kontrolu výše uvedené přepravy. Tyto předpisy byly vypracovány mimo jiné proto, aby stávající systém Společenství pro dohled a kontrolu nad pohybem odpadů splňoval požadavky Basilejské úmluvy. Skutečná situace si nicméně vyžádala legislativní rámec vhodný pro nové výzvy týkající se životního prostředí, a proto bylo nařízení č. 259/93 zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů. Toto nařízení zohledňuje přísnější postup pro přenos odpadů, včetně nebezpečných odpadů.

Jedna z důležitých zásad nakládání s odpady vyžaduje, aby – nelze-li vzniku odpadů zabránit – odpady byly opětovně použity nebo zužitkovány k získání materiálů a energie. V tomto ohledu platí, že *směrnice 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS*:

- zakazuje uvádění na trh:
  - a) všech baterií a akumulátorů, které obsahují více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou zabudované do zařízení; zákaz stanovený v odst. 1 písm. a) se nevztahuje na knoflíkové články s obsahem rtuti nepřesahujícím 2 % hmotnostní do 1. října 2015;

- b) přenosných baterií a akumulátorů, které obsahují více než 0,002 % hmotnostních kadmia, včetně baterií a akumulátorů zabudovaných do zařízení.
- požaduje, aby členské státy dosáhly těchto minimálních úrovní sběru:
  - a) 25 % do 26. září 2012;
  - b) 45 % do 26. září 2016.
- vyžaduje, aby recyklační procesy dosahovaly této minimální recyklační účinnosti:
  - a) recyklace 65 % průměrné hmotnosti olovených baterií a akumulátorů, včetně recyklace obsahu olova na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů;
  - b) recyklace 75 % průměrné hmotnosti niklkadmiových baterií a akumulátorů, včetně recyklace obsahu kadmia na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů; a
  - c) recyklace 50 % průměrné hmotnosti ostatních použitých baterií a akumulátorů.

Členské státy však v souladu se Smlouvou mohou ukládat sebrané přenosné baterie nebo akumulátory obsahující kadmium, rtuť nebo olovo na skládkách nebo v podzemních skladovacích prostorech, pokud neexistuje žádný praktický odbyt. Členské státy mohou v souladu se Smlouvou rovněž ukládat sebrané přenosné baterie nebo akumulátory obsahující kadmium, rtuť nebo olovo na skládkách nebo v podzemních skladovacích prostorech v rámci strategie postupného útlumu těžkých kovů, která na základě podrobného hodnocení environmentálních, ekonomických a sociálních dopadů prokáže, že tento způsob odstranění by měl být upřednostněn před recyklací.

2. LEGISLATIVNÍ KORELACE – PERSISTENTNÍ ORGANICKÉ ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY

Legislativní korelace v této oblasti se týkají:

- následné změny legislativy EU v důsledku změn mezinárodních předpisů uvedených v 1. lekci (oddíl A);
- legislativní vazby *nařízení 850 z roku 2004 s dovozní/vývozní činností, s nařízením č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek*

(nařízení REACH), s *Rozhodnutím o stanovení seznamu odpadů, včetně nebezpečných odpadů a směrnici IPPC 75/2010 (oddíly B až E)*.

A. Změny nařízení 850 z roku 2004

Ty jsou způsobeny změnami, které vytvořila konference smluvních stran s ohledem na úmluvu z roku 1979, nebo změnami Stockholmské úmluvy.

Za účelem aktualizace úpravy znečišťování ovzduší přecházejícího hranice států, na základě protokolu z roku 1998, by měla následovat rozhodnutí o přijetí jeho změn. Poslední změnou je změna, která byla zdůrazněna rozhodnutím Rady (EU) 2016/769 ze dne 21. dubna 2016 o přijetí změn Protokolu o perzistentních organických znečišťujících látkách z roku 1998 k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979.

Je však nutné ujasnit toto:

- Evropská unie klade velký důraz na nezbytnost postupného doplňování příloh A, B a/nebo C úmluvy o nové látky, které splňují kritéria pro perzistentní organické znečišťující látky (POP), s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti s cílem splnit cíl úmluvy a závazek minimalizovat nepříznivé účinky chemických látek do roku 2020 učiněný všemi vládami na Světovém summitu o udržitelném rozvoji (WSSD) v Johannesburgu v roce 2002;
- podle článku 22 úmluvy může konference smluvních stran přijímat rozhodnutí, kterými se mění přílohy A, B a C úmluvy. Tato rozhodnutí vstupují v platnost jeden rok od data sdělení o přijetí změny deponitářem s výjimkou smluvních stran, které se rozhodly změnu nepřijmout;
- v případě členského státu EU, který je signatářem úmluvy a který nepřijal její pozdější změny, přičemž EU přijala prováděcí rozhodnutí závazným aktem přijetí této změny, je tento stát povinen respektovat změnu, která nebyla přijata individuálně.

Podle výše uvedeného příkladu musí být rozhodnutí o přijetí změn sledována.

B. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 649/2012 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek

Chemické látky a výrobky, jejichž používání je v Unii zakázáno z důvodů ochrany zdraví člověka nebo životního prostředí, a jež jsou uvedeny v příloze V, se nesmějí vyvážet. Vazba na tuto oblast vyplývá ze skutečnosti, že příloha V *Chemické látky a výrobky, na které se vztahuje zákaz vývozu* v části A uvádí počet 18 perzistentních organických znečišťujících látek, jak jsou uvedeny v přílohách A a B Stockholmské úmluvy.

C. Nařízení č. 1907/2006

Nařízení REACH zavádí ustanovení o látkách a směsích, která musí být použita při výrobě, uvádění na trh nebo používání látky samotné nebo obsažené v směsi nebo v předmětu, a dále o uvádění směsí na trh. Jedná se o velmi složité nařízení založené na principu, že výrobci, dovozci a následní uživatelé (výrobním proces) jsou povinni zajistit, aby vyráběli, uváděli na trh a používali látky, které nemají nepříznivé účinky na lidské zdraví či životní prostředí.

D. Rozhodnutí 2014/955/EU ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES

Zmínili jsme, že odpady obsahující perzistentní organické znečišťující látky jsou součástí kategorie nebezpečného odpadu. Pro klasifikaci odpadu do kategorie nebezpečného odpadu – z hlediska odpadu, kterému lze přidělit související kódy – platí toto: Odpady obsahující polychlorované dibenzo-p-dioxiny a dibenzofurany (PCDD/PCDF), DDT (1,1,1-trichlor- 2,2-bis (4-chlorfenyl) ethan), chlordan, hexachlorcyklohexany (včetně lindanu), dieldrin, endrin, heptachlor, hexachlorbenzen, chlordekon, aldrin, pentachlorbenzen, mirex, toxafen, hexabrombifenyl a/nebo PCB, které překračují

koncentrační limity uvedené v příloze IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004, se klasifikují jako nebezpečné.

E. Rozhodnutí 2010/75/UE

Pokud se při některých průmyslových činnostech mohou neúmyslně vyskytovat perzistentní organické znečišťující látky, tyto činnosti podléhají předpisům o průmyslových emisích, které vyžadují uplatnění určitých opatření k řízení emisí.

3. LEGISLATIVNÍ KORELACE – PESTICIDY

Legislativní korelace v této oblasti se týkají:

- výkladu odkazů na zrušený normativní akt (oddíl A);
- odkazů na kontrolní předpisy (oddíl B);
- potřeby vytvořit systémy počáteční a další odborné přípravy a certifikace (oddíl C);
- uplatňování Rotterdamské úmluvy (oddíl D);
- dalších dokumentů (oddíl E).

A. Výklad odkazů na zrušený normativní akt

Nařízení Rady (ES) č. 396/2005, které rovněž mění směrnici 91/414/EHS, by mělo být vykazováno *nařízením (ES) č. 1107/2009* o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, jelikož tato směrnice zrušila směrnici 91/414/EHS.

Vnitrostátní předpisy, kterými se provádějí směrnice 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS se všemi jejich změnami, by již neměly být platné, protože jsou zrušeny nařízením (ES) 396/2005, na úrovni členských států, musí být plně respektována ustanovení směrnice, a nikoli transpozice zrušeného hlavního aktu (směrnice).

B. Odkaz na kontrolní předpisy

Ačkoli by to mělo být snadné, pokud zkoumáme změny *prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/662 ze dne 1. dubna 2016 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2017, 2018 a 2019 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduím pesticidů*, zjistíme, že bylo zrušeno *prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/660 ze dne 6. dubna 2017 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2018, 2019 a 2020 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduím pesticidů*. Vzhledem k tomu, že zrušující regulační akt se týká kontroly pro roky 2018 a 2019, domníváme se, že je stále platný pro kontroly za rok 2017.

Dalším důležitým normativním aktem je *směrnice Komise 2002/63/ES ze dne 11. července 2002, kterou se stanoví metody Společenství pro odběr vzorků určených k úřední kontrole reziduí pesticidů v produktech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a kterou se zrušuje směrnice 79/700/EHS*, která harmonizuje metody odběru vzorků produktů rostlinného a živočišného původu za účelem stanovení úrovně reziduí pesticidů.

Prezentované předpisy mohou být integrovány s předpisy v oblasti:

- bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, aby se předešlo rizikům spojeným s expozicí pracovníků těmto produktům,
- kontroly dodržování environmentálních požadavků na zařízení pro aplikaci pesticidů.

C. Potřeba vytvořit systémy počáteční a další odborné přípravy a certifikace

Systémy počáteční i další odborné přípravy se vztahují na distributory, poradce a profesionální uživatele pesticidů. Cílem certifikačních systémů je registrovat tyto

vzdělávací systémy tak, aby ti, kteří používají nebo budou používat pesticidy, byli plně obeznámeni s potenciálními riziky pro lidské zdraví a životní prostředí a vhodnými opatřeními k co největšímu snížení těchto rizik.

V případě neprofesionálních uživatelů, kteří obecně nemají stejnou úroveň vzdělání a odborné přípravy v této oblasti, se má za to, že těm, kteří obdrželi počáteční a další odbornou přípravu, včetně certifikace, by měla být poskytnuta doporučení, zejména v oblasti bezpečné manipulace a skladování pesticidů a dále likvidace obalů.

D. Uplatňování Rotterdamské úmluvy

Rotterdamská úmluva o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu byla schválena/ratifikována EU prostřednictvím rozhodnutí Rady 2006/730/ES.

Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 649/2012 se provádí Rotterdamská úmluva na úrovni Unie. Nařízení také provádí požadavek Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách a zakazuje vývoz chemických látek, které jsou v úmluvě označeny jako perzistentní organické znečišťující látky, pokud Stockholmská úmluva nepovoluje zvláštní výjimku.

Cílem Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu (PIC) pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu je podporovat sdílenou odpovědnost a společné úsilí smluvních stran v mezinárodním obchodu s určitými nebezpečnými chemickými látkami za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí před možným poškozením a přispívat k jejich používání, které je šetrné k životnímu prostředí. Úmluva byla vypracována na základě zkušeností s prováděním Londýnských směrnic UNEP pro výměnu informací o chemických látkách v mezinárodním obchodu, ve znění z roku 1989, a Mezinárodního kodexu chování pro distribuci a používání pesticidů FAO, ve znění z roku 1990. Tyto nástroje stanovovaly dobrovolný postup PIC.

E. Další dokumenty

Toto jsou některé z dokumentů, které nejsou závazné, avšak na základě významu jejich předmětu je lze uvést:

- a. sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o endokrinních disruptorech a předlohách aktů Komise, kterými se stanoví vědecká kritéria pro jejich určení v souvislosti s právními předpisy EU o přípravcích na ochranu rostlin a biocidních přípravcích,
- b. usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. listopadu 2011 o zdraví včel a problémech v odvětví včelařství,
- c. doporučení Komise ze dne 30. května 2008 o opatřeních na snižování rizik pro látky oxid zinečnatý, síran zinečnatý, bis(fosforečnan) trizinečnatý.

Po dokončení této lekce by si měli studenti odnést následující závěr: chtějí-li zjistit, jaké požadavky pro danou oblast existují, neměli by zůstat u předpisů, které jsou určeny přímo pro danou oblast, ale měli by se snažit rozšířit své vyhledávání i na související oblasti, jak jsme ukázali u jednotlivých druhů znečišťujících látek. Toto rozšíření se může týkat: znečišťující činnosti; surovin používaných při této činnosti; produktů, vedlejších produktů a odpadu; specifického nebo obecného monitorování.

**VNiVERSiDAD
D SALAMANCA**

CAMPUS OF INTERNATIONAL EXCELLENCE

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITÀ DI BOLOGNA

South-Eastern Finland
University of Applied Sciences

**Universitatea
TRANSILVANIA
din Braşov**

**UNIVERZITA
KARLOVA**

ИКИТ

<https://toxoeer.com>

Project coordinator: Ana I. Morales
Headquarters office in Salamanca.
Dept. Building, Campus Miguel de Unamuno, 37007.
Contact Phone: +34 663 056 665

This work is licensed under a Creative
commons attribution – non commercial 4.0
international license